

Oostzaan.

Ze waren met z'n beidjes er eens op uitgegaan, die twee Amsterdammers met name Andries H., oud 29 jaar en Cornelis de G. v. d. H., oud 39 jaar, twee goede bekenden bij de Justitie en de Amsterdamsche politie. Met 'n beetje negotie bij je, kan je gaan, waarheen je wilt. Wie doet je dan wat?

Ze zouden dan op Maandag 8 Januari eens den boer opgaan, daar is in den regel ook nog wel wat te kapen. Den boer dus op naar Oostzaan. Maar als je zoo in die open plaatsen

komt ten platten lande, dan ontga je ook de aandacht der politie niet; want wat die met haar Argusogen al niet ziet, daar sta je gewoon verstound van.

Enfin, zoo kwamen onze beide sinjeurs dan ten leste te **Oostzaan** aan; 'n lang dorp, wel anderhalf uur gaans. Zoowel hier als overal is 't daar ook op Maandag waschdag. Ze zagen daar dus 'n massa ondergoed te drogen hangen, dat hun aandacht buitengewoon trok. Waarom? Wel ze waren niet erg voorzien van zulke onmisbare kleedingstukken en daar hingen ze maar voor 't grijpen. Ze dachten zeker aan 't rijmpje:

„Aan 'n boom zóó vol geladen,
„Mist men vijf, zes pruimpjes niet“.

In een grooten zak, die zulke lieden altijd bij zich hebben, kon heel wat in en op elkaar gestopt worden. De avond werd dus afgewacht, wel wetende, dat de boerenvrouwjes meestal hare wasch maar buiten laten hangen. Wie denkt daar aan langvingerige lieden.

Zoo gingen ze dan achtereenvolgens de erven op van Jacob Lust en Jan Lust en stalen daar 't goed naar hartelust, tot hun zak boordevol was. Maar, o wee, die verduivelde politie! Toen ze met hun buit weer op weg naar huis waren, kwam hun weer zoo'n politiemann tegen. 't Was de rijksveldwachter H. van het Kaar, die zijn rondte deed, de luidjes betrapte en ze zoolang dien nacht vrij logies in de cachot gaf, om ze den volgenden dag naar een grooter en nog beter logies te brengen.

De verschillende kleedingstukken waren als zoovele bewijzen ter terechtzitting aanwezig en werden door de getuigen Aafje Schaft, huisvrouw van Jacob Lust, en Trijntje Keijzer, huisvrouw van Jan Lust als haar eigendom herkend.

Uit 't getuigenverhoor van den Rijksveldwachter bleek, dat de beklaagden nog meer goed hadden ontvreemd en wel bij Albert Onrust en N. Piets. Laatstgenoemde woont op de grens van Landsmeer en Oostzaan, waaruit blijkt, dat ze op hun terugweg bijna aan 't laatste huis van Oostzaan gekomen, 't niet konden nalaten, om ook dáár nog een onderzoek in te stellen.

De Officier leest hun zondeboekje voor en eischt tegen ieder één jaar gevangenisstraf.

De verdediger, Mr. Merens, pleit clementie en vraagt een lichtere straf, opdat beide beklaagden weer spoedig aan 't werk kunnen gaan.

Uitspraak Donderdag 22 Februari.